

РЕШЕНИЕ

№ 2151

гр. София, 19.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9673** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Ц. П. срещу ревизионен акт (РА) № Р-22002224004512-091-001/14.04.2025 г., издаден от Г. И. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, възложил ревизията и И. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, сектор „Ревизии“, ръководител на ревизията, на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, потвърден с решение № 1011/14.08.2025 г. на заместник директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят поддържа становище, че РА е неправилен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона по съображения, подробно изложени в жалбата. Моли съда да отмени РА. Представя писмено становище.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - директорът на Дирекция „ОДОП“ – С., чрез процесуален представител юрк. Й., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура не се явява.

Административен съд София-град като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира за установено следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 22002224004512-020-001 /09.09.2024 г., връчена на 18.09.2024 г., изменена със Заповед № 22002224004512-020-002/18.12.2024 г., Заповед № 22002224004512-020-003/16.01.2025 г., издадени от Г. И. М. на длъжност началник на сектор.

За резултатите от ревизията е издаден ревизионен доклад /РД/ № Р-22002224004512-092-001/06.03.2025 г., връчен електронно на 17.03.2025 г. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК от ревизираното лице е подадено възражение срещу РД, което е преценено от органа по приходите като неоснователно.

Ревизионното производство е приключило с РАН № Р-22002224004512-091-001/14.04.2025 г., издаден от Г. И. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, възложил ревизията, и И. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, сектор „Ревизии“, ръководител на ревизията, връчен електронно на 07.05.2025 г.

Като резултат от проведеното ревизионно производство, с оспорения РА са определени задължения в общ размер 344 178,84 лв., в т.ч. данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /ДОД/ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 2 607,23 лв. и лихви 1 487,5 лв. за периодите от м. 11.2019 г. до м. 01.2020 г., от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г. и м. 05.2020 г.; задължения за осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за фонд Държавно обществено осигуряване /ДОО/ в размер на 30 784,97 лв. и лихви 19 587,13 лв., за Универсален пенсионен фонд /УПФ/ в размер на 7 365,32 лв. и лихви 4 690,65 лв.; вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване в размер на 5 655,35 лв. и лихви 5 279,25 лв. за периодите м. 7 и м. 08.2018 г., от м. 12.2018 г. до м. 01.2021 г. и м. 05.2021 г.; данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 142 235,46 лв. и лихви 108 842,63 лв. за периодите от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г., от м. 10.2018 г. до м. 04.2019 г., м. 10.2019 г., от м. 12.2019 г. до м. 07.2020 г., от м. 09 до м. 12.2020 г. и м. 05.2021 г.; корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 10 174,830 лв. и лихви 5 468,32 лв. за 2019 г. и 2020 г. /общо главница 198 823,38 лв. и лихви 145 355,56 лв./.

РА е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], който с решение № 1011/14.08.2025 г., е потвърдил ревизионния акт.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

След извършена ревизия на М. Ц. П. е ангажирана на отговорност по реда на чл. 19 ДОПК за задължения на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, както следва: за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от м. 11.2019 г. до м. 01.2020 г., от м.

07.2020 г. до м. 01.2021 г. и м. 05.2020 г.; за осигурителни вноски за ДОО и за УПФ, за вноски за здравно осигуряване за периодите м. 07 и м. 08.2018 г. от м. 12.2018 г. до м. 01.2021 г. и м. 05.2021 г.; за данък върху добавената стойност за периодите от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г., от м. 10.2018 г. до м. 04.2019 г., м. 10.2019 г., от м. 12.2019 г. до м. 07.2020 г., от м. 09 до м. 12.2020 г. и м. 05.2021 г.; корпоративен данък за 2019 г. и 2020 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 ДОПК, във връзка с решение № 1190/28.08.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - С., с което е отменен РА № Р - 22220423006617-091-001/30.05.2024 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия. В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 5, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК, е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р- 4004512-040-001/03.10.2024 г., в отговор на което на 21.10.2024 г. са представени писмени обяснения, справки, главна книга и хронология на сметки 422, 499, 501 и 503. На основание чл. 45, ал. 2 ДОПК са извършени насрещни проверки на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, на А. Д. Д., А. Р. Р., И. Е. Т., М. К. М., Д. И. Г., П. М. Р., Ц. Н. Г.. С Протокол № Р-22002224004512-ППД-001/17.02.2025 г. са присъединени документи от ревизионно производство с УИНР-22220423006617, завършило с РА № Р - 222-20423006617-091 001/30.05.2024 г. Изпратено е искане за проверка за проведено обезпечително, съответно изпълнително производство по отношение на М. П. до дирекция „Събиране“. Във връзка с изпратеното искане от дирекция „Събиране“ е извършено проучване на имущественото състояние на „МИРА КОНСУЛТ - ТРЕЙД“ ЕООД /сегашно наименование „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД/. В отговор е посочено, че са предприети действия за принудително събиране - наложен е запор върху специализирана система за производство на биодизел с цена на придобиване 251 128,57 лв. и запор върху машина за сглобки с балансова стойност 11 275,00 лв.

Установено е, че „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 24.06.2009 г. До 10.12.2021 г. наименованието на дружеството е било „МИРА КОНСУЛТ – ТРЕЙД“ ЕООД, когато е вписана промяна в наименованието. За периода 04.01.2017 г. – 31.03.2023 г. едноличен собственик на капитала на дружеството е М. П.. За периода 04.01.2017 г. - 24.06.2021 г. същата е и управител. От 24.06.2021 г. до момента на издаване на РА управител на „МК ТРЕЙД Б.“ е Д. У., съгласно решение на едноличния собственик М. П., с което същата е освободена като управител на дружеството. В хода на ревизията от ревизираното лице е представено обяснение, в което е посочено че е подписвало търговска и счетоводна документация в периода, в който е било управител - от 04.01.2017 г. до 24.06.2021 г. Задълженията на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД за посочения период произтичат от декларирани данни със справки-декларации по ЗДДС, ГДД по чл. 92 от ЗКПО и декларации обр. 6, както и установени задължения по ревизионни актове за невнесени осигурителни вноски и отказано право на приспадане на данъчен кредит.

При предходното ревизионно производство е установено, че дружеството има задължения за ДДС, установени с РА и по подадени СД в размер на 182 343,77 лв. и лихви 115 963,21 лв. По подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. за КД задълженията са в размер на 10 174,83 лв. и лихви 3 568,64 лв. Изискуемите публични вземания по КСО, ЗЗО и ЗДДФЛ за периода м. 01.2017 г. – 24.06.2021 г. са в общ размер 78 581,62 лв., в т.ч. главница 55 016,47 лв. и лихви 23 565,15 лв., изчислени към 25.10.2023 г. На „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД са установени задължения с РА № Р-22000120004868-091-001/03.11.2021 г. - ДДС 57 206,08 лв. и лихви 21

042,46лв. за периода м. 01.2017 г. – м. 02.2020 г. и с РА № Р-22220419003859-091-001/18.09.2020 г. - ДДС 180 171,30 лв. и лихви 32 700,10 лв. за периода м. 04.2018 г. - м. 04.2019 г. С решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С. част от задълженията са отменени. Към момента на изготвяне на процесния РА са определени задължения за ДДС в размер на 120 067,82 лв. и лихви 76 536,93 лв.

При предходната ревизия са представени отговори от банкови институции и е констатирано, че за периода от м. 01.2017 г. до м. 06.2021 г. по банковите сметки на М. П. са внасяни суми както от нея, така и от трети лица, упълномощени да оперират със сметките на дружеството. Внасяни са суми и от „МИРА КОНСУЛТ-ОФИС 2“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД, „ТОДОРОВИ АКТИВИ“ ЕООД, „АГРОМИКРОН“ ЕООД, „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД и други дружества, на които са отразени предоставяни средства, отразени в счетоводството на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД.

От получените банкови извлечения на М. П. е установено също така, че по сметка в ОББ АД са преведени от „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД над 17 000,00 лв. В „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД са преведени от А. Д. над 10 000,00 лв., от И. Т. над 65 000,00 лв., от „АГРОМИКРОН“ ООД над 16 000,00 лв., от „ЕМ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД над 9 000,00 лв., от „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД над 10 000,00 лв., от „ТОДОРОВИ АКТИВИ“ ООД над 5 000,00 лв. В „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД от И. Т. са преведени над 25 000,00 лв. В „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД от А. Д. са преведени над 8 000,00 лв.

При предходната ревизия с решение на СРС е разкрита банковата тайна за наличностите и операциите по сметките на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД за периода от 01.01.2017 г. до 31.03.2023 г. Изпратени са искания за представяне на информация до ОББ АД, „ИНВЕСТ БАНК“ АД, „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. От представените отговори е констатирано, че за периода са получавани суми от клиенти на дружеството като „ПИК 2003“ ООД, „АРЕНА МЕДИА“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД, „АГРОМИКРОН“ АД, „СПАСОВ ГАРДЪН“ ЕООД, „МАШ ИНДЪСТРИ“ ЕООД, „ДИАЛЕТИ“ ЕООД, „СОЛИД- 55“ ЕООД и др.

За същия период от банковите сметки на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД са теглени суми в големи размери от упълномощените лица А. Д., И. Т., А. Р., М. П. и са превеждани на „МИРА КОНСУЛТ“ ЕООД, „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД и др. От банките е изискана информация кои лица са имали право да се разпореждат със средствата по банковите сметки на дружеството. От отговорите е установено, че в „УНИ КРЕИТ БУЛБАНК“ АД такива лица с М. П., М. М., П. М., Д. Г., Ц. Г. и А. Р. В ОББ АД М. П., И. Т. и П. М.. В „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ИНВЕСТ БАНК“ АД с право да се разпорежда със средствата е М. П..

При ревизионните производства на дружеството е отказан данъчен кредит по фактури издадени от доставчици, за които не е доказано, че са извършени реални доставки на услуги и материали на дружеството. Начислени са осигурителни вноски за лица, командировани в Б. за срок по - дълъг от 30 календарни дни, до максималния размер на осигурителния доход за съответната година. При тази ревизия не е представена информация по какъв начин са пътували работниците от България до Б. и обратно, на кои дати и с какво транспортно средство са пътували. Също така е констатирано, че с пускането на цитираните по - горе лица в неплатен отпуск, дружество „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е целяло единствено избягване на плащане на дължимите

осигуровки за ДОО, ДЗПО и ЗОВ. В подкрепа е посочено, че лицата командировани в Б. не са ползвали платен годишен отпуск, а само неплатен годишен отпуск и болнични.

При предходното ревизионно производство също е установено, че М. П., в качеството ѝ на управител, е подписвала счетоводни и търговски документи в т.ч. договори за доставка, ППП, фактури, както и документи, свързани с трудовото и осигурителното законодателство. Същата е посочена като МОЛ и е предоставяла информация и документи на ревизиращите екипи, присъствала е при преглед на първичните счетоводни документи и т.н. Направен е извод, че М. П. е била наясно с установените задължения по ревизионни актове, съставяла и подписвала е документите, във връзка с които са установени задълженията.

В процесната ревизия е извършена нова насрещна проверка на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от дружеството са представени за периодите от 2017 г. до 2021 г. удостоверения за изплатени брутни възнаграждения на М. П., главни книги на сметки 501 „Каса в лева“, 503 „Банка“, 499 „Други кредитори“, хронологии на същите сметки, аналитична оборотна ведомост на сметка 499, дневник на сметка 422/1 „Подотчетни лица, партида1 М. П.“, оборотна ведомост за синтетични сметки и подсметки и обобщена главна книга.

При предходната ревизия от банковите извлечения е установено, че по сметките на дружеството са получавани суми от клиенти на дружеството - „ПИК 2003“ ООД, „АРЕНА МЕДИА“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД, „АГРОМИКРОН“ АД, „СПАСОВ ГАРДЪН“ ЕООД, „МАШ ИНДЪСТРИ“ ЕООД, „ДИАЛЕТИ“ ЕООД, „СОЛИД - 55“ ЕООД и др. Също така са превеждани суми в големи размери на „МИРА КОНСУЛТ“ ЕООД, „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛОДЖИ ЕООД“ и др. Изтеглени суми от сметките са осчетоводени по дебита на 501, т. е. същите са влезли в касата. От А. Д., И. Т., А. Р. и М. П. са теглени суми в големи размери. При предходни ревизии на дружеството са представени счетоводни документи, от които е установено, че паричните средства, изтеглени от лицата са предоставяни на трети лица, като счетоводно са отразени по сметки 422 „Други подотчетни лица“ и 499 „Други кредитори“. Също така са предоставяни суми на трети лица от банковите сметки на дружеството, като счетоводно са отразени също по сметки 422 и 499. Предоставените суми от касата за периода от 2017 г. до 2020 г. са в размер на 661 000,00 лв., а от банковите сметки са преведени 749 000,00 лв. Голяма част от осчетоводените суми по сметка 422 са предоставени на М. П.. Голяма част от паричните средства осчетоводени по сметка 499 са предоставени на дружества, свързани с проверяваното лице - „МИРА КОНСУЛТ-ОФИС 2“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД, „ТОДОРОВИ АКТИВИ“ ЕООД, УНИПАС и др. Направен е извод, че М. П. като управител е знаела, че дружеството има задължения към бюджета, но с постъпленията не са извършени плащания на задълженията. Напротив средствата са напускали патримониума на дружеството, като са предоставяни на трети лица, отразявайки обороти по сметки 422 и 499. Описана е следната схема: М. П. получава парични средства по сметката си от упълномощеното лице И. Т. с основание заемни средства, хранане и др. Получава суми от дружества „МИРА КОНСУЛТ-ОФИС 2“ ЕООД, „ЕМ ТЕХНОЛЪДЖИ“ ЕООД, „ТОДОРОВИ АКТИВИ“ ЕООД и др., към които са отразени парични потоци, осчетоводени по сметка 499 в „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД. Получава суми от „СТАР КРЪВЕНИК“ ЕООД и др., от които не се доказват получени доставки и е отказано право на приспадане на данъчния кредит на дружеството, но към тях са превеждани суми от сметките на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД. Направен извод, че е налице отклоняване на парични средства от дружеството.

При ревизията е установено, че за периода 2017 г. - 2020 г. от „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД са публикувани ГФО, в т.ч. баланс и ОПР. Същите са подписани от М. П.. СД по ЗДДС са подавани също от нея от нейния имейл адрес. За „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД са подадени заявления за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги, предоставяни от НАП с квалифициран електронен подпис на М. П.. От м. 07.2021 г. е подадено уведомление за отказ от пълномощие за ползване на електронните административни услуги, предоставяни от НАП с КЕП от жалбоподателката, като е подадено заявление за новия управител Д. У..

Извършени са насрещни проверки на лицата упълномощени да оперират със сметките на дружеството, като е изискано да се представи информация за теглени суми от сметките на дружеството и за внасяни суми по сметките на ревизираното лице, и основаниято за това. От лицата са представени писмени обяснения, в които е посочено, че не могат да предоставят информацията, изискана от проверяващия орган относно тегленето на суми от сметките на дружеството.

В заключение приходният орган е направил извод, че М. П. в качеството си на управител е разполагала с пълна информация за имущественото и финансово състояние на дружеството, в т.ч. за стоките и финансовите потоци. При това положение е знаела, че във връзка с изплащането на възнагражденията на лицата се формират задължения за осигурителни вноски и ДЦФЛ за наетия персонал, водила е счетоводното обслужване на дружеството. Била е наясно и със задълженията за ДДС, съгласно декларираните данни по СД, за отразените покупки и продажби на дружеството. Била е наясно с установените задължения с РА, обхващащи периоди, през които е била управител.

При тази фактическа обстановка приходният орган е приел, че са приложими разпоредбите на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, като е посочено, че отговорността по чл. 19 ДОПК предполага недобросъвестно поведение на съответното физическо лице, което възпрепятства събирането на данъци или задължителни осигурителни вноски на задължено юридическо лице. Препятстването се състои в непосочване или невярно посочване на данни, които са известни на това трето лице (чл. 19, ал. 1 ДОПК) или разпореждане с имуществото на дружество при условията на чл. 19, ал.2 ДОПК от страна на същото. В случая приходният орган е приел, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19 ДОПК – М. П. е била управител на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД за конкретния данъчен период. Налице е поведение на същата, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител. Нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква лицето не просто да не изпълни задължението си да заяви факти и обстоятелства, но и да ги укрие. Във връзка с това е посочено, че при ревизионните производства на дружеството е

установено, че то се е възползвало от правото си на приспадане на данъчен кредит без да има основание за това, тъй като получените доставки не са реални. Сделките са били регистрирани с цел плащане на по – малко ДДС. Също така управителката е укривала (не е представяла) документи във връзка с начисляването на осигурителни вноски на наети работници за работа в чужбина, умишлено ги е пускала в неплатен отпуск с цел неплащане на осигурителни вноски. Лицето е затруднило плащания към бюджета за данъци и задължителни осигурителни вноски, поради което е прието, че е налице причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци и осигурителни вноски. Относно невъзможността за събиране на публичните задължения от „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е посочено, че такива данни са представени от дирекция „Събиране“. При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че на дружеството е образувано изпълнително дело с №200804826/2020 г. за сумата от 240 848,83 лв. в т.ч. главница 205 287,09 лв. и лихви 35 561,74 лв. Задълженията са установени с издадени РА и СД по ЗДДС, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 6. Приходният орган е изложил още, че щом на служителите са изплатени възнаграждения, данъкът върху тях е удържан, но не е внесен в бюджета, а е оставен в патримониума на дружеството за извършване на други разпоредителни сделки, с което е намалено имуществото до степен на невъзможност за изплащане на задълженията на дружеството. Същото се отнася и до осигурителните вноски, които са за сметка на осигуреното лице и за дължимия ДДС, платен от клиентите при реализираните продажби. Тези действия на управителката, изразяващи се в неупражняване на контрол са приети от приходния орган като осуетяване и възпрепятстване събирането на дължимите публични вземания. Установена е недобросъвестност от страна на М. П., която е знаела за наличието на непогасените задължения за ДДС, ДДФЛ и задължителни осигурителни вноски на дружеството и не е предприела действия за тяхното плащане при условие, че са налице входящи парични потоци от продажба на стоки и услуги. При предходната ревизия е установено, че има отчетени обороти с ЕКАФП в размер над 1 500 000,00 лв., а постъпилите средства по сметки на дружеството са в големи размери. Направен е извод, че М. П. е действала планирано и целенасочено за поставяне на дружеството в невъзможност да изпълни данъчните и осигурителните си задължения, което обосновава реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Относно отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК, от приходния орган е посочено, че следва да е налице действие, вследствие на което имуществото на задълженото лице да е намаляло и това да е причина за неплащането на данъци. Плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото юридическо лице, представляват скрито разпределение на печалбата или дивидент. В тази връзка при предходната ревизия е установено, че М. П. се е разпореждала с паричните средства на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД в брой

и по банковите сметки на дружеството. Тя и упълномощени от нея лица са теглили средства от сметките на дружеството, без да се представят доказателства за какво са изразходвани, въпреки неплатените публични задължения. Посочено е, че същите лица са внасяли суми в големи размери по личните сметки на ревизираното лице, с основание „заем“, „захранване“ и т.н. Направен е извод, че М. П., в качеството си на управител и едноличен собственик, извършваща управленски функции, е позволила през периода 12.01.2017 г. - 24.06.2021 г. да бъде отчуждено имущество на дружеството (парични средства). Същата е знаела за задълженията на дружеството, което обосновава недобросъвестност от нейна страна. Въпреки че дружеството е имало приходи и активи, в т.ч. и парични средства по банкови сметки и в брой, същите са отклонявани в полза на управителката и трети лица, което е причина за невнасяне на дължимите данъци и осигуровки в бюджета. Въз основа на изложеното е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК на М. П. за посочените задължения на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД за периода 04.01.2017 г. - 24.06.2021 г.

Всички представени от ревизираното лице обяснения и доказателства, както и извършените от приходния орган процесуални действия, са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 ДОПК. Резултатите от извършените насрещни проверки са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, подробно описани в РД.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото документите, приобщени с ревизионната преписка. Не са приети други доказателства, извън представените в хода на ревизията.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, поради което е налице законосъобразно образуване на ревизионното производство.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая, ревизията е проведена, РД, РА и решението са издадени от материално компетентни органи на приходната администрация. И РД и РА са издадени като електронни документи, подписани с КЕП, което ги приравнява на писмени документи /чл. 3 от ЗЕДЕУУ/. РА е постановен в изискваната от закона форма. Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Изяснени са фактите от значение за спора, след анализ на събраните доказателства. Не е нарушено правото на участие на ревизираното лице. Връчени са му всички съществени документи – заповедите за назначаване на ревизия, ревизионния доклад, ревизионния акт и решението на горестоящия орган, изискани са документи и обяснения и са представени тези, с които дружеството е разполагало.

Относно материалната законосъобразност на РА:

С нормата на чл. 19 ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Алинея 1 и ал. 2 на цитираната разпоредба регламентират самостоятелни хипотези на тази отговорност, които са различни по своя фактически състав.

В настоящия случай, видно от констатациите в процесния РА, е ангажирана отговорността на жалбоподателката както по ал. 1, така и по ал. 2 на чл. 19 ДОПК. Следователно предмет на съдебната проверка следва да бъде наличието или липсата на предпоставките едновременно на ал. 1 и ал. 2 на чл. 19 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Анализът на цитираното нормативно правило сочи, че фактическият състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК включва кумулативно следните

елементи: 1. лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения; 2. да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител; 3. да е налице невъзможност за събиране на публични вземания - данъци и задължителни осигурителни вноски; 4. причинно-следствена връзка между поведението на лицето и невъзможността за събиране на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

Следва да се отбележи, че за разлика от отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК, за тази по ал. 1 не съществува изискване за недобросъвестно поведение на третото лице. Ето защо, след като недобросъвестността не е признак от състава на отговорността в хипотезата на укриване на факти и обстоятелства, доводите в жалбата и писменото становище на жалбоподателката за липсата на умишлени действия от нейна страна („съзнателно действие“), както и че действието при небрежност изключва отговорността, са неотносими в случая. Както е посочено и в Решение № 12113 от 11.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6805/2024 г., I о. пълното неизпълнение или неточното изпълнение от третото лице на установеното със закон задължение за обявяване на факти с правно значение е несъвместимо с дължимата грижа. Незнанието на фактите от значение за полагане на дължимата грижа не изключва отговорността от неизпълнение.

В конкретния случай не се спори, че „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е задължено лице от категорията на посочените в чл. 14, т. 1 ДОПК, доколкото като дружество, осъществяващо търговска дейност, е носител на задължението за внасяне на данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /ДОД/ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/; задължения за осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за фонд Държавно обществено осигуряване /ДОО/; вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване; данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/; корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

При предходното ревизионно производство е установено, че дружеството има задължения за ДДС, установени с РА и по подадени СД в размер на 182 343,77 лв. и лихви 115 963,21 лв. По подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. за КД задълженията са в размер на 10 174,83 лв. и лихви 3 568,64 лв. Изискуемите публични вземания по КСО, ЗЗО и ЗДДФЛ за периода м. 01.2017 г. – 24.06.2021 г. са в общ размер 78 581,62 лв., в т.ч. главница 55 016,47 лв. и лихви 23 565,15 лв.,

изчислени към 25.10.2023 г. На „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД са установени задължения с РА № Р-22000120004868-091-001/03.11.2021 г. - ДДС 57 206,08 лв. и лихви 21 042,46лв. за периода м. 01.2017 г. – м. 02.2020 г. и с РА № Р-22220419003859-091-001/18.09.2020 г. - ДДС 180 171,30 лв. и лихви 32 700,10 лв. за периода м. 04.2018 г. - м. 04.2019 г. С решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С. част от задълженията са отменени. Към момента на изготвяне на процесния РА са определени задължения за ДДС в размер на 120 067,82 лв. и лихви 76 536,93 лв., които са в обхвата на солидарността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, съгласно ТР № 5 от 29.03.2021 г. по тълк. д. № 7/2019 г. на ОСС на I и II колегии на ВАС.

По делото е установено също така, че с Протокол № Р-22002224004512-ППД-001/17.02.2025 г. са присъединени документи от ревизионно производство с УИНР-22220423006617, завършило с РА № Р- 222-20423006617-091 001/30.05.2024 г. Изпратено е искане за проверка за проведено обезпечително, съответно изпълнително производство по отношение на М. П. до дирекция „Събиране“. Във връзка с изпратеното искане от дирекция „Събиране“ е проучено имущественото състояние на „МИРА КОНСУЛТ - ТРЕЙД“ ЕООД /сегашно наименование „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД/. В отговор е посочено, че са предприети действия за принудително събиране - наложен е запор върху специализирана система за производство на биодизел с цена на придобиване 251 128,57 лв. и запор върху машина за сглобки с балансова стойност 11 275,00 лв. При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че на дружеството е образувано изпълнително дело с №[ЕИК]/2020 г. за сумата от 240 848,83 лв. в т.ч. главница 205 287,09 лв. и лихви 35 561,74 лв. Задълженията са установени с издадени РА и СД по ЗДДС, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр.

На следващо място, по делото е безспорно установено, че жалбоподателката М. П. е субект на отговорността по чл.19, ал. 1 ДОПК, поради това, че през ревизирия период е била управител на задълженото дружество „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, на което са определени процесните данъчни периоди за процесния данъчен период. Няма спор, че М. П. е била управител на задълженото лице до 24.06.2021 г. и като такава е субект на отговорността по предл. първо на чл. 19, ал. 1 ДОПК. След тази дата оспорващата е продължила участието си в управлението на дружеството като едноличен собственик на капитала му по аргумент от чл. 147, ал. 1 от Търговския закон.

По отношение на втория елемент от отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК, приходният орган правилно е приел, че фактите и обстоятелства, които съставляват такива по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК са относно данните по подаваните СД по

ЗДДС и ГДД, вкл. по отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 ЗДДС, които в хода на извършената на дружеството ревизия е прието, че съдържат декларираните покупки, за които не са представени фактури от доставчици или са приети за нереални доставки. В тази хипотеза субект на укриването се явява управителят на търговското дружество, тъй като той в подадените декларации за периоди в обхвата на ревизията не е декларирал истинските стойности и информация за издадените и получени данъчни документи. ЗКПО и ЗДДС изискват извършените от дружеството продажби и получените доставки да бъдат вярно отразени и декларираны. Подаването на неверни данни в ГДД по ЗКПО, в справките декларации по ЗДДС, в счетоводните и отчетни регистри по чл. 124, ал. 1 ЗДДС представлява укриване на факти и обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК, т.к. е причина за формиране на по-нисък финансов резултат, съответно по-нисък размер на дължимия данък за внасяне.

Наред с това обаче, фактическият състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква наличието на пряка причинна връзка между укриването на факти и обстоятелства, които по закон управителят на търговското дружество е бил длъжен да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител, и последвалата невъзможност за събирането на задълженията на дружеството за данъци. Презумпцията, че управителят познава и носи отговорност за търговската дейност на дружеството не е достатъчна за изясняване на сочената причинно-следствена връзка. В случая не е обосновано и доказано как поведението на жалбоподателката в качеството ѝ на управител през ревизирания период, изразяващо се в невярно деклариране, се свързва с невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството. Дори и да се приеме, че М. П. е подавала справките декларации по ЗДДС, дневниците за покупки и продажби и ГДД по чл. 92 ЗКПО, то този факт, съотнесен с фактическото деяние предполага само получаването на данъчно предимство, което обстоятелство не е предпоставка за установяване на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Неправомерното попълване на справките декларации по ЗДДС, действията по невярно отразяване на обстоятелства в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 ЗДДС и в ГДД по чл. 92 от ЗКПО и др. изглежда да е вероятно да са причина за възникване на данъчни задължения, но не изглежда да са причина за невъзможността тези данъчни задължения да бъдат събрани. Тази невъзможност да бъдат събрани данъчните задължения трябва пряко и непосредствено да произтича от укриването на факти и обстоятелства, които по закон лицето е било длъжно да обяви пред органа по приходите. За установяването на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни не е доказана от приходните органи.

Наред с това, в случая дори не е установено имущественото състояние на задълженото дружество преди или след твърдяното поведение на субекта на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Не е изследвано дали дружеството продължава да осъществява търговска дейност, съответно към кой момент е настъпила невъзможността за събиране на установените с РА публични вземания, както и дали тази невъзможност произтича именно от укриването на факти и обстоятелства, които по закон лицето е било длъжно да обяви пред органите по приходите. Не е изследвано дали невъзможността за събиране на публичните задължения е в резултат именно на умишлените действия на неговия управител М. П., така че да се ангажира отговорността ѝ. Както се посочи неправилно отчетените стопански операции, неправилното определяне на данъчната основа и начисляване и неплащане на данъци нямат отношение към липсата на активи за покриване на публичните му задължения на дружеството и за тяхното събиране по реда на чл. 19, ал. 1 ДОПК, а имат отношение само за установяване на размера на тези задължения. Налице е разлика във фактическите състави, обуславящи отговорността на дружеството за данъци, от този по чл. 19, ал. 1 ДОПК, обуславящ отговорността на управителя му за невъзможността да бъдат събрани задължения на дружеството за данъци. За прилагането на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с невярно декларираните данни не е доказана от приходните органи.

Предпоставките на чл. 19, ал. 1 ДОПК се прилагат само в условията на кумулативност и липсата дори на една от тях води до невъзможност да се ангажира личната отговорност на управителя, поради което съдът намира, че ревизионният акт, в частта с която е ангажирана отговорността на жалбоподателката по чл. 19, ал. 1 ДОПК, е издаден в противоречие с материалния закон.

Относно хипотезата по чл. 19, ал. 2 ДОПК, при която е ангажирана отговорността на жалбоподателката следва да се има предвид следното:

Между страните по делото не е формиран спор по фактите, а единствено относно тяхното квалифициране като основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл. 19, ал. 2 ДОПК.

Разпоредбите на чл. 19, чл. 20 и чл. 21 ДОПК регламентират предпоставките и реда за ангажиране на особен вид лична имуществена отговорност, предвидена за трети лица – членове на органи на управление или управители на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Материалноправните норми на ал. 2 на чл. 19 ДОПК уреждат самостоятелни хипотези на тази отговорност, различни по своя фактически състав.

Съгласно чл. 19, ал. 2 ДОПК, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: т. 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; т. 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

С чл. 19, ал. 2 ДОПК е създадена особена хипотеза на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължения за данъци или осигурителни вноски субекти или тези, които са длъжни да ги удържат и внасят – аргумент от чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. По съдържанието си това е последващо законово встъпване на съдлъжник – аргумент от чл. 101 и чл. 121 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Основен длъжник е лицето по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Встъпващ съдлъжник е неговият управител или член на управителен орган.

Кумулативно необходимите предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК са: 1. лицето да има качеството на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК; 2. да извърши някое от описаните в т. 1 и т. 2 действия; 3. действието да е извършено недобросъвестно; 4. вследствие на тези действия имуществото на задълженото лице да е намаляло; 5 в резултат на плащането да не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. С оглед характера на особената отговорност по чл. 19, ал. 2 ДОПК – отговорност на трети лица за задължения на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, доказателствената тежест за установяване на елементите от фактическия състав се носи от органите на приходната администрация.

В приложимата към спора разпоредба на чл. 19, ал. 2 ДОПК, действието на имуществено разпореждане е извършването на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, или на действия, свързани с обременяване с тежести на

имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. Относима към разглеждания казус е хипотезата на плащане на пари от имуществото на главния длъжник, представляващо скрито разпределение на печалбата.

М. П. е материалноправно легитимирана като субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК за публичните задължения на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, възникнали в процесния данъчен период, през който е била управител на задълженото лице. Дружеството притежава качеството на юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, тъй като е носител на задължението за данъци и ЗОВ. Задълженията за данъци и ЗОВ на главния длъжник безспорно съществуват. Те са определени от него по основание и по размер по реда на чл. 105 от ДОПК с подаване на данъчни декларации по ЗКПО и по ЗДДФЛ, справки-декларации по ЗДДС, декларации обр. 1 и обр. 6. По аргумент от чл. 105 от ДОПК минималното съдържание на тези декларации включва посочване на основата и размера на дължимия данък. Сумите по задълженията са надлежно определени от приходните органи, за което има образувано и изпълнително дело.

Ревизираното лице не оспорва извършените тегления от банковите сметки на главния длъжник „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, конкретно посочени в РД и РА, които се потвърждават от представените в хода на ревизионното производство банкови извлечения от дружествените сметки, както и свидетелски показания от упълномощени да теглят парични средства лица. Не е доказано обаче тези тегления на суми от банковите сметки на дружеството – главен длъжник да представляват скрито разпределение на печалба или дивидент, каквото е изискването за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК. Напротив жалбоподателят твърди, както и упълномощените от него трети лица сочат, че същите са използвани за целите на осъществяваната от дружеството търговска дейност, за разплащане с доставчици и др., което твърдение не е оборено от приходния орган.

В приложимата към спора разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК действието на имуществено разпореждане е извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаването на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. Относно действията, посочени от органите по приходите - тегления на суми от банковите сметки на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, както и внасянето на суми по личната сметка на М. П., няма твърдения и не са ангажирани доказателства тези действия да съставляват скрито разпределение на печалбата или дивидент, или безвъзмездно отчуждаване или на по-ниски от

пазарните цени на имущество на задълженото лице.

От приходния орган не е доказано по несъмнен начин изтеглените от жалбоподателя парични средства да са послужили за скрито разпределяне на печалба или дивидент, а не за дейността на представляваното от него през процесните данъчни периоди търговско дружество и неговата търговска дейност.

Релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички, намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата. Само за твърдените от органите по приходите действия се изследва причинната връзка с непогасяването на публичните задължения на юридическото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. За тях са мислими правоизключващи възражения за наличие на други или и на други причини за непогасяване на публичните задължения или за съществуване на обстоятелства, изключващи недобросъвестността при извършване на намаляващите имуществото на главния длъжник действия.

Както се посочи по – горе в изложението, изтеглените парични средства от банковите сметки на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД не е доказано да са скрито разпределение на печалба или дивидент по смисъла на § 1, т. 4 и т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО. Дивидент е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собственият капитал на последното, включително доходи от акции, доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третиран като доходи от акции, скрито разпределение на печалба. Скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. В случая не се доказва нито една от посочените хипотези. За средствата, които са изтеглени от банковите сметки се твърди, че са използвани за търговската дейност на дружеството, което твърдение не е опровергано от приходния орган.

Не е налице втората кумулативна предпоставка за реализиране на отговорността на третото лице по чл. 19, ал. 2 ДОПК – извършване на някое от описаните в т. 1 действия на имуществено разпореждане – в конкретния случай – плащане на пари от имуществото на главния длъжник, представляващо скрито разпределение на печалбата.

Не се установява извършването на такова действие, а още по-малко същото да е

недобросъвестно. Недобросъвестността като правно понятие няма легално определение в българското законодателство. Утвърденото в правната теория и съдебната практика разбиране е, че недобросъвестността винаги е свързана със знанието за определени факти, като в случая се касае за знание относно наличието на възникнали задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на юридическото лице, представлявано от ревизирияния данъчен субект, и съзнателно бездействие по непогасяването им. По делото е безспорно установено, че „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е декларирало с подадени данъчни декларации дължими суми за данъци и ЗОВ, които не са внесени. Обстоятелството, че М. П. е знаела за публичните задължения на дружеството за данъци, подробно описани в РД и в обжалвания РА, се установява от факта, че през процесните данъчни периоди същият е управител и едноличен собственик на дружеството. Независимо от това в разглеждания казус знанието за посочените факти не обосновава недобросъвестност, тъй като последният термин би бил относим към извършването на действие от вида на изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК, каквото в случая не се установи предвид изложените по-горе съображения.

Липсата на извършено от жалбоподателя действие от посочените в чл. 19, ал. 2 ДОПК предпоставя липса и на причинно-следствена връзка между такова негово поведение и намаляването на имуществото на задълженото юридическо лице, както и между действието и невъзможността да се погасят възникналите публични задължения за данъци и ЗОВ. Причинно-следствената връзка представлява обусловеност на несъбираемостта на публичните задължения като пряка последица от действията, с които преднамерено е намалено имуществото на задълженото лице. Константно се възприема в съдебната практика на ВАС и на административните съдилища, че разпоредбата на чл. 19 от ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т. е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за несъбираемост на публичните вземания. Следва да е налице волево недобросъвестно поведение на субекта, което цели пряко нанасянето на вреда на фиска, при знание, че с това поведение ще доведе до невъзможността да се събират публични задължения. Тоест извършените действия на разпореждане следва да бъдат пряка причина за несъбирането на задълженията. Недобросъвестното извършване на някое от посочените в т. 1 на чл. 19, ал. 2 ДОПК действия и причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намаляването на имуществото на задълженото лице, водещо до невъзможност да бъдат погасени задълженията, съдът намира за недоказани.

След като не са налице такива действия на жалбоподателя, не би могло да се

приеме, че невъзможността за погасяване на публичните задължения на „МК ТРЕЙД БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД е пряка и непосредствена последица от недобросъвестно поведение на управителя.

Налага се извод за липса на кумулативните условия от фактическия състав за ангажиране отговорността на жалбоподателя по чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК.

Предвид недоказаност на кумулативните предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя както по ал. 1, така и по ал. 2 на чл. 19 ДОПК, ревизионният акт се явява изцяло незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Независимо от изхода на спора, на жалбоподателя не се следват разноси, тъй като такива не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22002224004512-091-001/14.04.2025 г., издаден от Г. И. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, възложил ревизията, и И. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в НАП, ТД – С., дирекция „Контрол“, сектор „Ревизии“, ръководител на ревизията, на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, потвърден с решение № 1011/14.08.2025 г. на заместник директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия: